

266

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 6 czerwca 1960 r.

w sprawie tępienia wilków.

Na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierownictwo akcji tępienia wilków na terenie województwa należy do wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej, który działa przez wojewódzkiego komisarza.

§ 2. Do wykonania zadań tępienia wilków powołuje się:

- 1) naczelnego komisarza do spraw tępienia wilków,
- 2) wojewódzkiego komisarza do spraw tępienia wilków,
- 3) rejonowego komisarza do spraw tępienia wilków,
- 4) tropicieli wilków,
- 5) terenowe ekipy pogotowia myśliwskiego.

§ 3. 1. Naczelnego komisarza do spraw tępienia wilków, zwanego dalej „naczelnym komisarzem”, powołuje Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

2. Naczelnemu komisarzowi podlega wyłącznie Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

3. Do zadań naczelnego komisarza należy kierownictwo i nadzór nad akcją tępienia wilków na terenie całego Państwa.

§ 4. 1. Wojewódzkiego komisarza do spraw tępienia wilków, zwanego dalej „wojewódzkim komisarzem”, powołuje Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego na wniosek wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej, uzgodniony z okręgowym zarządem lasów państwowych i wojewódzką radą łowiecką.

2. Wojewódzki komisarz podlega bezpośrednio naczelnemu komisarzowi.

3. Do zadań wojewódzkiego komisarza należy kierownictwo i nadzór nad akcją tępienia wilków na terenie województwa, a w szczególności opracowanie w porozumieniu z dyrektorem okręgowego zarządu lasów państwowych wojewódzkiego planu tępienia wilków.

§ 5. 1. Rejonowego komisarza do spraw tępienia wilków, zwanego dalej „rejonowym komisarzem”, powołuje dyrektor okręgowego zarządu lasów państwowych na wniosek wojewódzkiego komisarza uzgodniony z wydziałem rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej i wojewódzką radą łowiecką.

2. Rejonowych komisarzy powołuje się w rejonach, na których terenie występują wilki.

3. Rejonowy komisarz podlega bezpośrednio wojewódzkiemu komisarzowi.

4. Do obowiązków rejonowego komisarza należy kierownictwo i nadzór nad akcją tępienia wilków na terenie rejonu operacyjnego w zakresie ustalonym wojewódzkim planem tępienia wilków.

§ 6. Tropicieli wilków powołuje dyrektor okręgowego zarządu lasów państwowych na wniosek wojewódzkiego komisarza.

§ 7. Ekipa pogotowia myśliwskiego składa się z 3—5 myśliwych doświadczonych w organizowaniu i przeprowadzaniu polowań na wilki. Ekipę pogotowia myśliwskiego powołuje dyrektor okręgowego zarządu lasów państwowych na wnio-

sek wojewódzkiego komisarza, uzgodniony z wojewódzką radą łowiecką. Obowiązkiem ekipy jest tropienie i niszczenie wilków na terenie wyznaczonym przez rejonowego lub wojewódzkiego komisarza. W razie oflądrowania wilków ekipa powinna przeprowadzić polowanie bezzwłocznie, z wyjątkiem przypadków wskazanych w instrukcji szczegółowej określającej zadania ekipy.

§ 8. Do pełnienia funkcji wymienionych w § 2 powołuje się w zasadzie pracowników państwowego gospodarstwa leśnego. Pracownicy państwowego gospodarstwa leśnego, do których zadań należy piecza nad zwierzyną łowną na terenie występowania wilków, mają obowiązek pełnienia wyznaczonych im czynności w ramach akcji tępienia wilków.

§ 9. Szczegółowe zadania dla naczelnego komisarza, wojewódzkiego i rejonowego komisarzy oraz dla tropicieli wilków i członków ekipy pogotowia myśliwskiego ustala osobna instrukcja.

§ 10. 1. Wojewódzcy i rejonowi komisarze, tropiciele wilków i członkowie ekip pogotowia myśliwskiego, zatrudnieni w jednostkach podległych Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, mogą być oddelegowani bądź zwolnieni w uzasadnionych przypadkach od swych zajęć służbowych, zachowując prawo do wynagrodzenia otrzymywanego w danej jednostce oraz do pokrycia kosztów związanych z oddelegowaniem do akcji tępienia wilków.

2. Zwolnienie następuje na oznaczony czas na wniosek wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej, uzgodniony z właściwym terenowo okręgowym zarządem lasów państwowych.

3. Wojewódzcy i rejonowi komisarze, tropiciele wilków i członkowie ekip pogotowia myśliwskiego nie otrzymują wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji związanych z akcją tępienia wilków, mogą jednak otrzymywać z tego tytułu nagrody.

§ 11. Dyrektorzy okręgowych zarządów lasów państwowych są obowiązani do czynnego udziału w organizowaniu tępienia wilków na terenie województwa przez zatwierdzanie wojewódzkich planów tępienia wilków, przez wydawanie zarządzeń mających na celu ich wykonanie i dopilnowanie wykonania tych planów i zarządzeń, przez możliwie bezzwłoczne załatwianie wszelkich wniosków naczelnego komisarza, wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej, wojewódzkiego komisarza, wojewódzkiej rady łowieckiej i organów do spraw tępienia wilków oraz przez dostarczanie niezbędnych ilości środków transportowych.

§ 12. Jednostki podległe Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego są obowiązane do dostarczania ekipom pogotowia myśliwskiego służbowych środków transportowych na okres przygotowania i przeprowadzania polowania na wilki oraz w celu obsłużenia stałych punktów podkarmiania wilków padliną.

§ 13. Polski Związek Łowiecki jest obowiązany do aktywnego włączenia się za pośrednictwem organów terenowych do akcji tępienia wilków, do współdziałania w tej akcji przez bezzwłoczne zgłaszanie rejonowym komisarzom szkół wyrządzanych przez wilki i tropów wilczych, do organizowania polowań na wilki po uzgodnieniu z właściwymi wojewódzkimi i rejonowymi komisarzami oraz do propagowania akcji tępienia wilków.

§ 14. 1. Wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydów wojewódzkich rad narodowych powołują w porozumieniu z wojewódzkimi radami łowieckimi i okręgowymi zarządami lasów państwowych trzyosobowe komisje do oceny trofeów wilczych, które odbywają swe posiedzenia w lokalach zarządów wojewódzkich Polskiego Związku Łowieckiego.

2. Zadaniem komisji, o których mowa w ust. 1, jest:

- 1) stwierdzenie, że zniszczona sztuka jest wilkiem,
- 2) stwierdzenie, w jaki sposób wilk został zniszczony, z podaniem jednego z przypadków przewidzianych w § 18,
- 3) ustalenie danych dotyczących miejsca i daty zniszczenia sztuki oraz płci i wieku (wiek szacunkowy).

3. Stwierdzeń powyższych komisje dokonują na podstawie dowodów zniszczenia wilka dostarczonych przez myśliwych ubiegających się o nagrody, a mianowicie skóry i nie uszkodzonej czaszki wilka wraz z uzębieniem, oraz protokołu zniszczenia wilka. Protokół powinien być podpisany przez osobę ubiegającą się o nagrodę, właściwego nadleśniczego i właściwego rejonowego komisarza. Skórę w stanie surowym, zasoloną, powinna dostarczyć komisji osoba, która wilka zniszczyła. W przypadku odnalezienia wilka martwego w stanie rozkładu dowód zniszczenia może stanowić łeb wilka w skórze uszkodzonej na skutek rozkładu.

4. Po stwierdzeniu okoliczności, określonych w ust. 2, komisja obowiązana jest do sporządzenia protokołu, o którym mowa w § 15, do wybicia dwumilimetrowym dziurkaczem na karku na skórze przedstawionej do oceny numeru protokołu, końcówki roku kalendarzowego i kolejnego według alfabety numeru województwa oraz do przewiercenia kości łębenkowych w czaszce wilka.

§ 15. 1. Komisja spisuje ze swoich czynności protokoły według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia w dwóch egzemplarzach, z których jeden zostaje dołączony do zaświadczenia przesłanego do wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej (§ 18), drugi zaś do egzemplarza zaświadczenia pozostającego w aktach zarządu wojewódzkiego Polskiego Związku Łowieckiego, który zaświadczenie to wystawił.

2. Protokoły komisji powinny być numerowane kolejno w każdym roku kalendarzowym.

§ 16. Wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydów wojewódzkich rad narodowych wypłacać będą z kredytów przewidzianych w budżetach wojewódzkich rad narodowych na tępienie wilków nagrody za zniszczenie wilków, nagrody za otropienie wilków, nagrody dla przodujących organizatorów akcji tępienia wilków oraz pokrywać koszty związane z zakupem padliny i jej transportem, urządzeniem stałych punktów podkarmiania wilków padliną, zakupem luminału do usypiania wilków, uzupełnianiem i konserwacją fladr, budową chatowni, koszty nagonki, koszty transportu ekip pogotowia myśliwskiego, fladr i nagonki oraz tropienia wilków oraz koszty związane z propagandą i szkoleniem w zakresie tępienia wilków.

§ 17. Za otropienie wilków i spowodowanie polowania na otropione wilki, w czasie którego zostanie stwierdzona obecność wilków we wskazanym miejscu, wypłaca się nagrodę w wysokości 500 zł.

§ 18. 1. Wysokość nagrody za zniszczenie wilka wynosi:

- 1) za usypienie luminalem lub dobiecie po zatruciu luminalem w rejonie stałego punktu podkarmiania wilków padliną — dla osoby upoważnionej do wykładania luminału 1200 zł i trofeum w postaci skóry i czaszki zniszczonego wilka,
- 2) dla osoby, o której mowa w pkt 1, w razie znalezienia lub dobiecia wilka zatrutego luminalem przez inną osobę — 700 zł, a dla osoby, która przypadkowo znalazła lub do-

biła wilka zatrutego luminalem — 500 zł i trofeum w postaci skóry i czaszki znalezionej lub dobitego wilka,

- 3) za ubicie wilka we fladrach — dla myśliwego 1200 zł i trofeum w postaci skóry i czaszki ubitego wilka,
- 4) za zniszczenie wilka w inny sposób niż określony w pkt 1, 2 i 3 — 1000 zł i trofeum w postaci skóry i czaszki zniszczonego wilka.

2. Za zniszczenie wilka na terenie powiatów: przemyskiego, ustrzyckiego, leskiego, sanockiego, brzozowskiego, krośnieńkiego, jasielskiego, gorlickiego, nowosądeckiego, nowotarskiego, limanowskiego i żywieckiego — wypłaca się dodatkową nagrodę w wysokości 500 zł, z tym że w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nagrodę tę dzieli się między osobę, która zatrula wilka luminalem, i osobę, która go przypadkowo znalazła lub dobiła, po 250 zł.

§ 19. 1. Wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydów wojewódzkich rad narodowych wypłacać będą nagrody za zniszczenie wilków w wysokości ustalonej w § 18 na podstawie zaświadczenia zarządu wojewódzkiego Polskiego Związku Łowieckiego, wystawionego na podstawie protokołu komisji, o którym mowa w § 15, podpisanego przez łowczego wojewódzkiego lub upoważnionego pracownika zarządu wojewódzkiego Polskiego Związku Łowieckiego.

2. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1, wystawia się w 3 egzemplarzach według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia, z których:

- 1) pierwszy przesyła zarząd wojewódzki Polskiego Związku Łowieckiego bezpośrednio do wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej,
- 2) drugi doręcza się osobie, która zniszczyła wilka,
- 3) trzeci przechowuje się w aktach zarządu wojewódzkiego Polskiego Związku Łowieckiego, który zaświadczenie wystawił.

3. Wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydów wojewódzkich rad narodowych wypłacać będą za otropienie wilków nagrody określone w § 17. Podstawę do wypłacania nagrody za otropienie wilków stanowi rachunek za otropienie wilków, wystawiony przez osobę, która wilki otropiła, podpisany przez nadleśniczego właściwego ze względu na teren, na którym odbyto polowanie na otropione wilki, oraz przez właściwego komisarza rejonowego i wojewódzkiego.

§ 20. Za należyte i celowe wykorzystanie kredytów przeznaczonych na tępienie wilków odpowiedzialne są wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydów wojewódzkich rad narodowych.

§ 21. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 26 lutego 1955 r. w przedmiocie wykonania uchwały nr 75 Prezydium Rządu z dnia 29 stycznia 1955 r. w sprawie tępienia wilków (Monitor Polski Nr 24, poz. 242);
- 2) zarządzenie nr 1 Ministra Leśnictwa z dnia 2 stycznia 1956 r. w sprawie tępienia wilków;
- 3) pismo okólne Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 29 grudnia 1956 r. znak: LN-4-2733/105, dotyczące finansowania akcji tępienia wilków;
- 4) zarządzenie nr 151 Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 kwietnia 1958 r. w sprawie nagród za tępienie szczeniąt wilczych w 1958 r. (znak: LN-2733/142/58);
- 5) zarządzenie nr 431 Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 31 grudnia 1959 r. w sprawie tępienia wilków znak: Łow.-2733/155/59 (Biuletyn Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z 1960 r. Nr 2, poz. 18).

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: **J. Dąb-Kocioł**

Załączniki do zarządzenia Ministra
Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego
z dnia 6 czerwca 1960 r. (poz. 266).

Załącznik nr 1.

PROTOKÓŁ Nr

Komisja powołana przez Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w
na podstawie zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 6 czerwca 1960 r. w sprawie tępienia wilków
(Monitor Polski Nr 55, poz. 266) w składzie:

przewodniczący:
członkowie: 1)
 2)

w dniu zbadała dostarczoną przez Ob.
zamieszkałego w
skórę i czaszkę wraz z uzębieniem oraz protokół w sprawie zniszczenia wilka przedstawionego do oceny
(podać ewentualne inne dowody)

i stwierdziła, co następuje:

1.) Dostarczona skóra i czaszka pochodzi od wilka uśpionego luminalem (dobitego)
w (powiat, gromada, nadleśnictwo, leśnictwo, uroczysko)
dnia (data zniszczenia)
Wiek (szacunkowy) i płeć wilka
przedstawionego komisji przez osobę upoważnioną do wykładania luminału.

2.) a) Dostarczona skóra i czaszka pochodzi od wilka uśpionego luminalem (dobitego)
w (powiat, gromada, nadleśnictwo, leśnictwo, uroczysko)
dnia (data zniszczenia)
Wiek (szacunkowy) i płeć wilka
przedstawionego komisji przez osobę nie upoważnioną do wykładania luminału.

b) Wilk, o którym mowa w pkt 1, został zatruty luminalem na stałym punkcie podkarmiania wilków padliną.
w (powiat, gromada, nadleśnictwo, leśnictwo, uroczysko)
dnia (data wyłożenia luminału)
przez Ob.
zamieszkałego (adres)

3.) Dostarczona skóra i czaszka pochodzi od wilka ubitego we fladrach w (powiat, gromada, nadleśnictwo, leśnictwo, uroczysko)
. dnia (data ubicia)
Wiek (szacunkowy) i płeć wilka

4.) Dostarczona skóra i czaszka pochodzi od wilka zniszczonego w sposób następujący:
.
dnia (data zniszczenia)
Wiek (szacunkowy) i płeć wilka

5.) Dostarczona skóra i czaszka pochodzi nie od wilka zniszczonego w (powiat, gromada, nadleśnictwo, leśnictwo, uroczysko)
dnia (data zniszczenia)

Komisja stwierdza, że na dostarczonej przez Ob.
skórze wybity został dziurkaczem numer niniejszego protokołu łamany przez końcówkę roku kalendarzowego i przez
kolejny według alfabetu numer województwa, a w czaszce zostały przewiercone kości bębenkowe.

U w a g i :
Na tym protokół zakończono i po przeczytaniu podpisano.
Dnia

Przewodniczący:
Członkowie:

*] Niepotrzebne skreślić.

POLSKI ZWIĄZEK ŁOWIECKI
ZARZĄD WOJEWÓDZKI

Załącznik nr 2.

W

. dnia 19 . r.

Z A Ś W I A D C Z E N I E

Zarząd Wojewódzki Polskiego Związku Łowieckiego na podstawie załączonego protokołu (ów) nr z dnia komisji powołanej na podstawie zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 6 czerwca 1960 r. w sprawie tępienia wilków (Monitor Polski Nr 55, poz. 266) stwierdza, że Ob. zamieszkałemu w przysługują następujące należności:

- 1) za zniszczenie wilka (ów) przez zatrucie luminalem osobiście zł,
- 2) za zniszczenie przez zatrucie luminalem wilka, który został znaleziony (dobity) na terenie (powiatu, gromady, nadleśnictwa, leśnictwa) zł, w dniu i dostarczony komisji przez Ob. zł,
- 3) za znalezionego (dobitego) wilka (ów) zatrutego luminalem przez Ob. zł,
- 4) za ubicie wilka (ów) we fładrach zł,
- 5) za zniszczenie wilka (ów) (określenie sposobu polowania) zł,
- 6) za zniszczenie wilka (ów) na terenie powiatu zł,
 - a) dodatkowa nagroda zł,
 - b) dodatkowa nagroda zł,

Razem zł.

(Słownie złotych)

Załącznik: protokół komisji do oceny trofeów wilczych.

Łowczy Wojewódzki